č. j. 5 To 216/2025 - 85

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. srpna 2025 **odvolání obžalované Xxx,** narozené xxx 1989, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 29. 4. 2025, č. j. 2 T 45/2025 - 64, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované xxx **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 29. 4. 2025, č. j. 2 T 45/2025 – 64, byla obžalovaná xxx uznána vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1, písmeno g) trestního zákoníku, za což jí byl podle § 337 odstavec 1 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody ve výměře osmi měsíců, pro jehož výkon byla zařazena podle § 56 odstavec 2, písmeno a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou.
2. Proti rozsudku soudu I. stupně podala obžalovaná prostřednictvím svého obhájce JUDr. Jiřího Raka, který jí byl v řízení z důvodu nutné obhajoby ustanoven (č.l. 5 spisového materiálu), v zákonné lhůtě odvolání (č.l. 68, 69 spisového materiálu), které zaměřila výhradně do výroku o trestu.
3. V písemném odůvodnění opravného prostředku obžalovaná xxx vyslovila nesouhlas s uloženým trestem. Byť se stejného trestného činu dopustila opakovaně, vždy pro toto své jednání měla své důležité osobní důvody, a to ve vztahu k rodině, případně k zaměstnání či zajištění finančních záležitostí ke své obživě.
4. Během svého pobytu na svobodě, a to za minimálně poslední tři roky, nepáchala, kromě případů právě totožné trestné činnosti, za kterou je nyní stíhána, žádnou jinou trestnou činnost. V přípravném řízení a v rámci hlavního líčení se vždy ke svému jednání doznala. V době, kdy měla nastoupit výkon trestu odnětí svobody, se nikde neskrývala a nesnažila se nástupu výkonu trestu vyhnout na delší dobu, aktuálně se jedná o dobu sedmnácti dní.
5. Z uvedených důvodů se uložený trest jeví jako příliš přísný, kdy za takovéto jednání by byl jinak ukládán trest výchovný, alternativní, případně v kratší výměře, neboť trest uložený okresním soudem ji značně omezuje na svobodě.
6. Závěrem navrhla, aby odvolací soud uložený trest odnětí svobody změnil co do jeho délky.
7. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), oprávněnou osobou [§ 246 odstavec 1, písmeno b) trestního řádu] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu), neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.
8. Krajský soud z podnětu podaného odvolání obžalované xxx přezkoumal podle § 254 odstavec 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalované není důvodné.

9. V řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odstavec 1, písmeno a) trestního řádu.

10. Výrok o vině obžalované nebyl podaným odvoláním napaden. Ve vztahu k této části rozsudku obžalovaná xxx nepoukazovala na nesprávnost skutkových zjištění, jejich nejasnost či neúplnost, anebo porušení norem trestního zákoníku. K vadám, které odvoláním nejsou vytýkány, proto odvolací soud přihlíží jen tehdy, pokud mají vliv na správnost a zákonnost výroku, proti němuž odvolání bylo podáno. Jelikož v předmětné nenastala situace předpokládaná ustanovením § 254 odstavec 1 věta druhá, odstavec 2 trestního řádu, neboť žádné takové vady a neprávnost podstatného charakteru odvolacím soudem v rozsudku nebyly zjištěny, krajský soud při respektování principu vázanosti obsahem podaného odvolání podrobil přezkumu toliko oddělitelný výrok o trestu.

11. Odvolací soud konstatuje, že okresní soud věnoval patřičnou pozornost hodnocení dosavadního způsobu chování a jednání obžalované xxx, kdy zohlednil její trestní minulost, povahu a závažnost spáchaného přečinu, poměry obžalované a možnost její nápravy v souladu s ustanovením § 39 trestního zákoníku. Hodnotil také všechny okolnosti polehčující a přitěžující v souladu s ustanoveními § 41 trestního zákoníku a § 42 trestního zákoníku.

12. Ve vztahu k hodnocení *osoby obžalované* lze sumarizovat, že tato je svobodná, matkou jedné dcery, se základním vzděláním, nemajetná, před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody si podle svého tvrzení přivydělávala jako pomocná síla v pizzerii s příjmem cca 10 000 Kč, jinak byla vedena u Úřadu práce České republiky jako uchazečka o zaměstnání, exekučně zatížena. V opise evidence přestupků má obžalovaná vyznačeno celkem sedm přestupků proti majetku z let 2022 až 2024, tudíž je zřejmé, že si protiprávní činností snaží minimálně přilepšit. V opise rejstříku trestů pak má vyznačeno celkem deset záznamů z let 2008 až 2024, kdy byla soudně trestána dominantně pro majetkovou trestnou činnost a v posledních letech zejména pro trestnou činnost proti pořádku ve věcech veřejných. Na obžalovanou bylo působeno výchovnými druhy trestů, alternativním druhem trestu, ale rovněž i nejpřísnějším druhem trestu v podobě trestu odnětí svobody nepodmíněného. V tomto směru jí byla dokonce dvakrát dána šance v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, což se ovšem naprosto minulo svým účinkem, když v obou případech jí musel být nařízen výkon zbytku trestu odnětí svobody, z něhož byla podmíněně propuštěna. V tomto směru je nutno podotknout, že obžalované byla dána šance v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody právě pro trestnou činnost proti pořádku ve věcech veřejných, což ovšem ke korekci jejího protiprávního jednání nevedlo. Nutno zmínit poslední tři odsouzení obžalované pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1, písmeno f), respektive nyní již písmeno g) trestního zákoníku, a to ve věcech vedených Okresním soudem v Novém Jičíně pod sp. zn. 20 T 62/2016, sp. zn. 32 T 71/2020 a sp. zn. 2 T 117/2024, kdy ve všech třech případech jí byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře tří měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Nutno vyzdvihnout, že v předmětné trestní věci obžalovaná nenastoupila na výzvu výkon trestu odnětí svobody, který jí byl uložen právě za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1, písmeno g) trestního zákoníku ve věci vedené Okresním soudem v Novém Jičíně pod sp. zn. 2 T 117/2024.

13. S ohledem na osobu obžalované, která naprosto nerespektuje pravomocná rozhodnutí soudů a z nich vyplývající povinnosti, není na místě, i přes omezení normovaná ustanovením § 55 odstavec 2 trestního zákoníku, ukládat obžalované jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody.

14. Jako *polehčující okolnost* bylo okresním soudem důvodně vyhodnoceno doznání obžalované podle § 41 písmeno l) trestního zákoníku, jako *přitěžující okolnost* pak trestní minulost obžalované podle § 42 písmeno q) trestního zákoníku, když se u ní jedná o speciální recidivu.

15. Za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1, písmeno g) trestního zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody až na dvě léta. Zejména s ohledem na

osobu obžalované, jak byla hodnocena výše, není na místě uložený trest odnětí svobody ve výměře osmi měsíců, tedy ve třetině zákonné trestní sazby, považovat za trest nepřiměřeně přísný. Vzhledem k tomu, že obžalovaná již má notné zkušenosti právě s totožnou trestnou činností, nejsou jí uváděné důvody pro nenastoupení výkonu trestu odnětí svobody, tedy že čekala na dávky hmotné nouze, nikterak relevantní, ostatně ve výkonu trestu odnětí svobody je o ní z hlediska základních potřeb jistě postaráno.

16. Pro výkon trestu odnětí svobody byla obžalovaná xxx správně zařazena podle § 56 odstavec 2, písmeno a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, když nebyly splněny zákonné podmínky pro její zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

17. Jelikož odvolání obžalované xxx nebylo shledáno důvodným, bylo krajským soudem zamítnuto podle § 256 trestního řádu.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b) odstavec 1 písmeno a) - m) trestního řádu nebo § 265b) odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 14. srpna 2025

Mgr. Igor Krajdl v. r.
předseda senátu

Vypracovala: Mgr. Lucie Böhmová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Malíková